

Sade ei mua masenna

Kirjoittanut Anja Karkiainen

Sade rankkana valuvi,
iskee illoin ikkunaani,
päivisin päin porraspieltä,
katon aamuin kastelevi,
pimeiksi saa pitkät yöni,
koko syksyn synkeäksi.

Vaan ei se mieltäni masenna,
ankeuteen anna syytä!
Koen sen kovin hyväksi
erittäin edulliseksi!

Kaivosta vesi katosi
läikkyväinen lähtehestä.
Lorinansa se lopetti,
tulo sen tyrehtyi tyystin
ei se juossut juotavaksi
pumpattaissa putken päästä.
Sen piti pouta kauan poissa,
kuuma kausi kuivatteli.

Niinpä nyt en nyripistele
enkä itke, en inise,
vaikka pilvien sisältä
tumma taivas taukoomatta
päästää vettä pääni päälle
ihon pintaan pirskottaen,
kostuttaen korvanjuuret
vaatteillenikin valuen
savisiksi saappaat saaden
kuraisiksi kulkimeni.

Jatkukoon ropina roima,
tulkoon vettä tulvimalla,
kunnes se pakkasen pakosta
jäättyessään jähmettyvi
kimaltaviksi kiteiksi
hienoisiksi hiutaleiksi!